

РЕШЕНИЕ

№ 882

гр. Перник, 19.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети септември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Лора Р. С.

при участието на секретаря Десислава Ст. Дрехарска
като разгледа докладваното от Лора Р. С. Гражданско дело №
20231720100711 по описа за 2023 година

Производството е по иск с правна квалификация чл. 415, ал. 1, т. 1, във вр. с
чл. 410 от ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, във вр. с чл. 99 от ЗЗД.

Образувано е по искова молба от “ЕОС МАТРИКС” ЕООД, ЕИК
131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Рачо Петков
Казанджията № 4-6, представлявано от Р.И.М.-Т. – управител, със съдебен
адрес: гр. София, бул. Александър Малинов № 51, ет. 1, офис 19Б срещу А. И.
С., ЕГН ***** от гр. ***** и О. И. Е., ЕГН ***** от гр. *****

Ищецът твърди, че на 24.06.2013 г. между ответника А. И. С. и „ЮРОБАНК
БЪЛГАРИЯ“ АД е сключен договор за потребителски кредит №
****/21.05.2013 г. На същата дата между банката и втория ответник О. И. Е. е
сключен договор за поръчителство.

Сочи, че по силата на договора за кредит „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД е
предоставила на първия ответник/кредитополучател/ в заем сумата от 5210.00
лв., която сума е преведена по негова банкова сметка с IBAN: ****.
Кредитополучателят се е задължил да върне заетата сума, ведно с договорна
лихва на общо 120 броя месечни вноски, считано от 24.07.2013 г. до
24.06.2023 г. Твърди се, че е уговорена променлива лихва през първите девет
месеца от срока на кредита в размер на сбора на референтния лихвен процент
на ПРАЙМ на банката за потребителски кредит за съответния период на
начисляване на лихвата плюс договорна надбавка в размер на – 0.95%, като
към момента на сключване на договора лихвения процент е 5.95 %. Твърди се,
че е уговорено, че за всяка следваща година до крайния срок ,
кредитополучателят дължи на банката променлива годишна лихва в размер на
сбора на референтния лихвен процент ПРАЙМ плюс договора надбавка в
размер на 8.050%. Уговорен е годишен процент на разходите в размер на
15.81%.

Сочи се, че съгласно чл. 17 от договора поръчителят отговаря солидарно с кредитополучателя за цялото задължение.

Твърди се, че след усвояване на кредита кредитополучателят и поръчителят не са изпълнили задължението за връщане на заетата сума, като непогасената е сума е в размер на 5013.42 лв. – главница. Дължима е и лихва за забава в размер на 673.33 лв., считано за периода от 24.03.2015 г. до подаване на заявлението 08.11.2022 г.

Ищецът твърди, че на 18.01.2016 г. между него и „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД е сключен договор за възлагане на вземания цесия, по силата на който ищецът е придобил вземането срещу ответниците, които са уведомени за това с връчването на исковата молба.

Ищецът твърди, че за вземането е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение, въз основа на което е образувано ЧГД № 5716/2022 г. по описа на ПРС. Исканата заповед за изпълнение на парично задължение е издадена, като срещу нея в срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК са подадени възражения от ответниците.

Искането към съда е да признае за установено по отношение на ответниците, че дължат солидарно на ищеца, в качеството му на цесионер по договор за цесия, сключен на 18.01.2016 г. с „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749 сумата от 5013.42 лв. – представляваща главница по договор за потребителски кредит № *****.2013 г., сключен с „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ведно с лихва за забава в размер на 673.33 лв., считано от 24.03.2015 г. до 07.11.2022 г., както и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението – 08.11.2022 г. до окончателното плащане, за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ЧГД № 5716/2022 г. по описа на Районен съд - Перник.

Заявена е претенция за присъждане на направените по делото разноски в исковото и заповедното производство. Заявено е възражение за прекомерност на заплатените от ответниците адвокатски възнаграждения.

Исковата молба е връчена на ответниците. В срока по чл. 131 от ГПК са постъпили писмени отговори. Искът е оспорен и като неоснователен. Твърди се, че договорът за кредит е нищожен поради несъответствието му с императивни разпоредби на ЗПК – чл. 11, т. 9, т. 10, т. 11 и т. 12 от ЗПК. Соци се, че по тази причина подлежи на връщане само заетата сума и не се дължат лихви, неустойки и други плащания.

Ответниците са заявили възражение по чл. 110 от ЗЗД за погасяване по давност на исковите претенции.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител адвокат К. поддържа предявения иск. Искането към съда е да го уважи и да присъди направените разноски.

В съдебно заседание ответниците редовно призовани не са се явили и не са били представлявани. С писмена молба са заявили, че поддържат отговора. Искането към съда е да отхвърли иска и да присъди направените разноски в исковото и в заповедното производство.

Съдът като обсъди събраните доказателства в съответствие с чл. 12 от ГПК и чл. 235, ал. 2 от ГПК, намери за установено следното:

На 08.11.2022 г. ищецът е подал заявление за издаване на заповед за

изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК въз основа на което е образувано ЧГД № 5716/2022 г. по описа на ПРС. С разпореждане № 17316/05.12.2022 г. заявлението е уважено изцяло и е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 3455/05.12.2022 г., с която ответниците са осъдени солидарно да заплатят на ищеца сумата от 5013.42 лв. – главница по договор за потребителски кредит № **** от 21.06.2013 г., сумата от 673.33 лв. – лихва за забава за периода от 24.03.2015 г. до 07.11.2022 г., ведно с лихва за забава върху главницата, считано от подаване на заявлението – 08.11.2022 г. до окончателното плащане. Заповедта за изпълнение е връчена на длъжниците на 03.01.2023г. Те са подали възражения срещу нея на 09.01.2023 г. С разпореждане № 335/10.01.2023 г. съдът е указал за заявителя възможността да подаде иск за установяване на вземането си в едномесечен срок от съобщаването. Разпореждането е съобщено на заявителя на 24.01.2023 г. На 22.02.2023 г. е предявен настоящият установителен иск.

Ищецът е представил договор за потребителски кредит № *****.2013 г., ведно с приложенията му – методология за определяне на референтен лихвен процент по потребителски и жилищно-ипотечни кредити и погасителен план. От него е видно, че на 24.06.2013 г. между „Юробанк България“ АД и двете ответници е сключен договор за потребителски кредит. Съгласно чл. 1 и чл. 2 от договора банката се е задължила да предостави на ответника – А. И. С., като кредитополучател сумата от 5210.00 лв., като я преведе по разкрита на негово нейно банкова сметка с IBAN *****. Двете ответници А. С. като кредитополучател, а О. Е. като поръчител, са се задължили солидарно да върнат заетата сума, ведно с договорна лихва.

В чл. 3 страните са уговорили, че ответниците дължат променлива лихва през първите девет месеца от срока на кредита в размер на сбора на референтния лихвен процент на ПРАЙМ на банката за потребителски кредит за съответния период на начисляване на лихвата плюс договорна надбавка в размер на – 0.95%, като към момента на сключване на договора лихвения процент е 5.95 %, а за всяка следваща година до крайния срок - променлива годишна лихва в размер на сбора на референтния лихвен процент ПРАЙМ плюс договора надбавка в размер на 8.050%. Годишният процент на разходите е 15.81%, а общата дължима сума по кредитите – 9813.84 лв. Посочени са подробно допусканията въз основа на които е изчислен годишният процент на разходите. Приложена е методология за определяне на референтен лихвен процент.

В чл. 4 на договора ответниците са се съгласили да върнат заетата сума, ведно с договорната лихва на 24 броя равни анюитентни вноски, всяка с падеж 24-то число на месеца с краен срок за погасяване 24.06.2023 г. Приложен е погасителен план, съдържащ падежа на всяка вноска, размера и и разпределението и за погасяване на различните дължими вземания /главница и лихва/.

В чл. 6, ал. 3 от договора е уговорено правото на кредитополучателя да получи при поискване и безвъзмездно във всеки офис на банката във всеки един момент от срока на договора погасителен план за извършените и предстоящи плащания по договора.

От представен договор за възлагане на вземания, ведно с приложение към него се установява, че на 18.01.2016 г. между „Юробанк България“ АД и

ищеца „ЕОС Матрикс“ ЕООД е сключен договор за прехвърляне на вземания, по силата на който на ищеца е прехвърлено вземането към кредитополучателя по договор за потребителски кредит, сключен на 24.06.2013 г.

На същата дата страните по договора са потвърдили прехвърлянето на вземанията.

С пълномощно, с нотариална заверка на подписа, извършена на 19.02.2021 г. от нотариус с рег. № 444, с район на действие СРС цедентът е упълномощил цесионера да уведоми длъжниците по прехвърленото вземане за цесията.

Към исковата молба са приложени уведомления, адресирани до ответниците, с които същите се уведомяват за прехвърляне на вземането. Те са им връчени заедно с исковата молба на 24.04.2023 г.

По делото е приета съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице Я. П. А.. Съдът я кредитира като обективна и обоснована, дадена от експерт с необходимите професионални знания и опит.

От нея се установява, че с бордеро № 810745/24.06.2013 г., референция 4339740 „Юробанк България“ АД е превела по сметка на ответницата А. И. С., с IBAN ***** сумата от 5210 лв., с основание усвояване на кредит. По сключения договор за кредит са заплатени общо 902.52 лв., с която сума е погасена частично главница с падеж 24.12.2014 г. в размер на 196.58 лв., договорна лихва в размер 688.64 е 17.30 лв. – лихва за забава в плащанията на погасителни вноски. Вещото лице е установило, че непогасените задължения по договора са 5013.42 лв. – главница и 1360.13 лв. – лихва за просрочие, изчислена за всяка погасителна вноска от датата на падежа до 08.11.2022 г.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Искът е предявен от надлежно процесуално легитимирана страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустим. Правният интерес се основава на издадена в полза на ищеца срещу ответниците заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК за вземане, идентично с вземането, предмет на настоящия иск, срещу която в срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК са постъпили възражения от длъжниците. Искът за установяване съществуването на вземането е предявен в срока по чл. 415, ал. 4 от ГПК.

Искът е частично основателен. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 79, ал. 1 от ЗЗД ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнението.

Съгласно чл. 141, ал. 1 от ЗЗД поръчителят отговаря солидарно с длъжника.

Следователно ответниците имат качеството на солидарни длъжници по договор за потребителски кредит, първата като кредитополучател, а втората – като поръчител.

Те са направили възражение за нищожност на същия на основание чл. 22 от ЗПК.

Договорът, от който произтичат задълженията на ответниците е сключен от тях в качеството им на физически лица, които са действали извън рамките на своята професионална дейност. Кредиторът по същия – „Юробанк България“ АД е финансова институция по смисъла на [чл. 3, ал. 1, т. 3 от ЗКИ](#), поради

което може да отпуска заеми със средства, които не са набавени чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства. Затова страните по него са кредитор и потребител по смисъла на чл. 9, ал. 3 и ал. 4 от ЗПК. Сключеният между тях договор е договор за потребителски кредит по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗПК, поради което валидността му се преценява с оглед разпоредбите на ЗПК.

По аргумент от чл. 22 от ЗПК, за да бъде валидно сключен договорът за потребителски кредит е необходимо да отговаря на следните императивни разпоредби: на [чл. 10, ал. 1 от ЗПК](#) /да е сключен в писмена форма, на хартиен или друг траен носител, по ясен и разбираем начин, като всички елементи на договора се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, в два екземпляра – по един за всяка от страните по договора/ и на [чл. 11, ал. 1, т. 7-12](#) и [т. 20](#) и [ал. 2 от ЗПК](#)/ да съдържа общия размер на кредита и условията за усвояването му, стоката или услугата и нейната цена в брой - когато кредитът е под формата на разсрочено плащане за стока или услуга или при свързани договори за кредит, лихвения процент по кредита, условията за прилагането му и индекс или референтен лихвен процент, който е свързан с първоначалния лихвен процент, както и периодите, условията и процедурите за промяна на лихвения процент; ако при различни обстоятелства се прилагат различни лихвени проценти, тази информация се предоставя за всички приложими лихвени проценти, методиката за изчисляване на референтния лихвен процент съгласно [чл. 33а](#), годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин, условията за издължаване на кредита от потребителя, включително погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на погасяването, информация за правото на потребителя при погасяване на главницата по срочен договор за кредит да получи при поискване и безвъзмездно, във всеки един момент от изпълнението на договора, извлечение по сметка под формата на погасителен план за извършените и предстоящите плащания; погасителният план посочва дължимите плащания и сроковете и условията за извършването на тези плащания; планът съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяването на главницата, лихвата, изчислена на базата на лихвения процент, и когато е приложимо, допълнителните разходи; когато лихвеният процент не е фиксиран или когато допълнителните разходи могат да бъдат променени съгласно договора за кредит, в погасителния план се посочва ясно, че информацията, съдържаща се в плана, е валидна само до последваща промяна на лихвения процент или на допълнителните разходи съгласно договора за кредит, наличието или липсата на право на отказ на потребителя от договора, срока, в който това право може да бъде упражнено, и другите условия за неговото упражняване, включително информация за задължението на потребителя да погаси усвоената главница и лихвата съгласно [чл. 29, ал. 4 и 6](#), както и за размера на лихвения процент на ден.

В настоящия случай договорът за потребителски кредит отговаря на всички императивни изисквания на закона. Сключен е в писмена форма, на хартиен носител, разпоредбите са ясни и разбираеми и всичките му елементи са с

еднакъв шрифт. Съдържа общия размер на кредита/чл. 1, ал. 1/ и условията за усвояването му/чл. 2, ал. 1/, лихвения процент по кредита, условията за прилагането му и индекс или референтен лихвен процент, който е свързан с първоначалния лихвен процент, както и периодите, условията и процедурите за промяна на лихвения процент, като тази информация е предоставена за всички приложими лихвени проценти, методиката за изчисляване на референтния лихвен процент съгласно [чл. 33а](#)/чл. 3, ал. 1-3 и ал. 6 и методология за определяне на референтния лихвен процент/, годишния процент на разходите по кредита /чл. 3, ал. 4/ и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин/чл. 3, ал. 6/, условията за издължаване на кредита от потребителя, включително погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на погасяването/чл. чл. 4, чл. 5 и чл. 6, ведно с погасителен план/, информация за правото на потребителя при погасяване на главницата по срочен договор за кредит да получи при поискване и безвъзмездно, във всеки един момент от изпълнението на договора, извлечение по сметка под формата на погасителен план за извършените и предстоящите плащания; погасителният план посочва дължимите плащания и сроковете и условията за извършването на тези плащания/чл. 6, ал. 3/. Приложеният погасителен план съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяването на главницата, лихвата, изчислена на базата на лихвения процент.

Предвид изложеното неоснователни се явяват възраженията на ответниците за нищожност на договора за кредит на основание чл. 22 от ЗПК. Въз основа на същия валидно са възникнали задължения за ответниците при условията на солидарност да върнат заетата сума, ведно договорна лихва.

Безспорно установено по делото е, че за погасяване на задълженията са заплащани суми в периода 24.07.2013 г. – 12.03.2015 г. След тази дата плащанията са преустановени. Затова ответниците са изпадали в забава за всяка следваща вноска, считано от всяко следващо 24- то число на съответния месец. На основание чл. 235, ал. 2 от ГПК съдът съобрази и фактите настъпили след подаването на исковата молба и прие, че към 24.06.2023 г. са настъпили падежите на всички дължими вноски за погасяване на главницата.

Съгласно чл. 8 от договора с изпадането в забава за всяка от вноските е възникнало задължение за заплащане на лихва за забава върху непогасената главница в размер на законната лихва за страната.

От заключението на вещото лице се установява, че задължението на ответниците за непогасена главница е в размер на 5013.42 лв., а за лихва за забава върху всяка просрочена вноска, считано от 24.03.2015 г. до 08.11.2022 г. - в размер на 1360.13 лв. Ищецът е заявил претенция за присъждане на лихва за забава в по-нисък размер, а именно 673.33 лв. и предвид диспозитивното начало в гражданското производство, съдът следва да се произнесе относно дължимостта на тази сума.

Съгласно чл. 99 от ЗЗД кредиторът – „Юробанк България“ АД прехвърлил своите вземания към ответниците по договор за кредит на ищеца – „ЕОС Матрикс“ ЕООД, като по силата на изрично упълномощаване, последният е

уведомил длъжника за прехвърлянето с връчването на уведомление за това, заедно с настоящата искова молба. От този момент прехвърлянето е породило действие за ответника. Следователно към момента на приключване на съдебното дирене по настоящото дело, по силата на сключеният договор за цесия и на основание чл. 99 от ЗЗД кредитор на ответниците е „ЕОС Матрикс“ ЕООД. Предявените срещу тях искове са основателни до заявления от ищеца размер.

Ответниците са направили възражения за погасяване на вземането по давност. За всяка от вноските за главница, дължими по договора за кредит е приложим общият давностен срок от пет години, уреден в чл. 110 от ЗЗД, считано от датата на падежа и. Вземанията на ищеца за лихви на основание чл. 111, б. „в“ от ЗЗД се погасяват с изтичането на три годишна давност, също считано от падежа на всяка вноска.

Видно от приложения погасителен план, изискуемостта на всяка от неплатените от ответника вноски е настъпвала на 24-то число от всеки месец в периода от 24.03.2015 г. до 24.06.2023 г. Заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение е подадено на 8.11.2022 г., поради което погасени по давност са сумите за главница, чиято изискуемост е настъпила в периода от 24.03.2015 г. до 07.11.2017 г. На основание чл. 119 от ЗЗД погасени по давност са и всички задължения за заплащане на лихва за забава върху погасените по давност главници.

Съгласно погасителния план, приложен към делото и изготвената съдебно-счетоводна експертиза непогасени по давност са вноските за главница, с падежи в периода от 24.11.2017 г. до 24.06.2023 г. Като взе предвид посоченото в погасителния план и съдебно-счетоводната експертиза, съдът изчисли общия размер на дължимата за главница и тя е 3926.18 лв. До този размер предявеният иск е основателен и следва да се уважи. За останалата част в размер на 1087.24 лв. – следва да се отхвърли като погасен по давност. Въз основа на съдебно-счетоводната експертиза, съдът изчисли и общия размера на лихвата за забава върху погасените главници и тя е 633.56 лв. За тази сума искът за лихва за забава следва да се отхвърли като погасен по давност на основание чл. 119 от ЗЗД. За останалата част от 39.77 лв. искът е основателен и следва да се уважи.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски в заповедното производство – 79.62 лв. – държавна такса и 126.00 лв. адвокатско възнаграждение и в исковото производство – 79.62 лв. – държавна такса и 140.00 лв. – депозит за вещо лице. Ищецът не е представил доказателства за направени разноски за адвокатско възнаграждение в исковото производство, поради което такива не следва да му бъдат присъждани.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК в полза на ответниците следва да се присъдят разноски съразмерно с отхвърлената част от исковете. По делото са представени пълномощни от ответниците, с които упълномощават адвокат П. да представлява всяка от тях по заповедното и по исковото производство, както и договори за правна защита и съдействие, сключени по отделно от всяка от тях за заповедното и за исковото производство. В същите удостоверение заплащане на адвокатско възнаграждение от всяка от ответниците на адвокат П., в брой, в размер на по 800 лв. за заповедното производство и по 1000 лв. – за исковото производство.

Съдът намира за основателно възражението на ищеца по чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на заплатените адвокатски възнаграждения. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 и ал. 7 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения с оглед материалния интерес, минималният размер на адвокатското възнаграждение за заповедното производство е 584.34 лв., а за исковото – 868.67 лв. Производството по настоящото дело е протекло в едно открито съдебно заседание, на което пълномощникът на страните не се е явил. Същото не разкрива по-висока фактическа и правна сложност от другите дела от този вид. Затова на всяка от ответниците следва да бъдат присъдени разноски, съразмерни на отхвърлената част от иска, изчислени на база минималните размери на адвокатските възнаграждения за исковото и за заповедното производство, а именно – по 175.30 лв. за заповедното производство и по 260.60 лв. – за исковото производство.

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1, във вр. с чл. 99 от ЗЗД, че А. И. С., ЕГН ***** от гр. ***** и О. И. Е., ЕГН ***** от гр. ***** ДЪЛЖАТ СОЛИДАРНО на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Малинова Долина, ул. Рачо Петков – Казанджията № 4-6, представлявано от Р.И.М.-Т. – управител, в качеството му на цесионер по договор за цесия, сключен на 18.01.2016 г. с „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749 сумата от 3926.18 лв. – представляваща главница по договор за потребителски кредит № *****.2013 г., сключен с „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ведно с лихва за забава в размер на 39.77 лв., считано от 24.11.2017 г. до 07.11.2022 г., както и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението – 08.11.2022 г. до окончателното плащане, за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ЧГД № 5716/2022 г. по описа на Районен съд – Перник, като ОТХВЪРЯ ИСКОВЕТЕ за разликата от 1087.24 лв. над уважената сума до пълния предявен размер от 5013.42 лв., представляваща главница, както и за разликата от 633.56 лв. представляваща лихва за забава върху погасената главница за периода от 24.03.2015 г. до 08.11.2022 г., като ПОГАСЕНИ ПО ДАВНОСТ.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК А. И. С., ЕГН ***** от гр. ***** и О. И. Е., ЕГН ***** от гр. ***** ДА ЗАПЛАТЯТ на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Малинова Долина, ул. Рачо Петков – Казанджията № 4-6, представлявано от Р.И.М.-Т. – управител сумата от общо 205.00 лв. /двеста и пет лева/, представляваща разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в заповедното производство, съразмерно с уважената част от иска и сумата от общо 219.62 лв. /двеста и деветнадесет лева и шестдесет и две стотинки/, представляваща разноски за държавна такса и възнаграждение за вещото в исковото производство, съразмерно с уважената част от иска.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3, във вр. с ал. 5 от ГПК „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Малинова Долина, ул. Рачо Петков – Казанджията № 4-6,

представлявано от Р.И.М.-Т. – управител ДА ЗАПЛАТИ на А. И. С., ЕГН ***** от гр. ***** сумата от 175.30 лв./сто седемдесет и пет лева и тридесет стотинки/, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение в заповедното производство, съразмерно с отхвърлената част на иска и сумата от 260.60 лв. /двеста и шестдесет лева и шестдесет стотинки/, представляваща адвокатско възнаграждение, заплатено в исковото производство съразмерно с отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3, във вр. с ал. 5 от ГПК „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Малинова Долина, ул. Рачо Петков – Казанджията № 4-6, представлявано от Р.И.М.-Т. – управител ДА ЗАПЛАТИ на О. И. Е., ЕГН ***** от гр. ***** сумата от 175.30 лв./сто седемдесет и пет лева и тридесет стотинки/, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение в заповедното производство, съразмерно с отхвърлената част на иска и сумата от 260.60 лв. /двеста и шестдесет лева и шестдесет стотинки/, представляваща адвокатско възнаграждение, заплатено в исковото производство съразмерно с отхвърлената част от исковете.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пернишки окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

СЛЕД влизане в сила на решението, препис от него, ведно с ЧГД № 5716/2022 г. по описа на ПРС да се върнат на съответния съдебен състав.

Съдия при Районен съд – Перник: _____